

Sygn. akt VU 205/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Marzena Głuchowska

Protokolant Barbara Wypych

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 r. w Kaliszu

odwołania J. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 13 października 2015 r., 12 lutego 2016 r., 16 lutego 2016 r.

Nr (...)

w sprawie J. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

1. **Oddala odwołanie od decyzji z dnia 16 lutego 2016 r.,**
2. **Umarza postępowanie co do decyzji z dnia 13 października 2015 r. i 12 lutego 2016 r.**

UZASADNIENIE

W dniu 11.08.2015 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. został złożony wniosek o przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach dla J. G..

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzjami z dnia 13.10.2015 r., 12.02.2016 r. i 16.02.2016 r. w sprawie (...) odmówił J. G. prawa do emerytury. Zdaniem ZUS w O. odwołujący nie spełnia przesłanek wskazanych w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. 2004 r., Nr 39, poz. 353 ze zm.) tj. nie wykazał 25 lat zatrudnienia.

Od tych decyzji wniósł odwołanie J. G., w którym podniósł, iż wykazał okres 25 lat zatrudnienia, gdyż taki okres uwzględniono mu przy przyznawaniu renty.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS w O. podtrzymał argumentację wcześniej przedstawioną w zaskarżonej decyzji, podniósł, iż odwołujący nie udowodnił 25 lat zatrudnienia oraz wniósł o oddalenie odwołania J. G..

W toku postępowania decyzje z dnia 13.10.2015 r. i z dnia 12. 02.2016 r. zostały uchylone.

Sąd Okręgowy / Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kaliszu ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący urodził się dnia (...) Wykazał staż pracy na dzień 01.01.1999 r. wynoszący 22 lata 1 miesiąc i 10 dni. Organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 21 lat 3 miesiące i 24 dni. Organ rentowy nie uznał odwołującemu do okresu ogólnego stażu ubezpieczeniowego okresu urlopu bezpłatnego od 01.05.1988 r. do 14.05.1991 r.

W niniejszej sprawie odwołujący zmierzał do uwzględnienia w ogólnym stażu pracy okresu urlopu bezpłatnego od 01.05.1988 r. do 14.05.1991 r.

W toku postępowania sądowego odwołujący powołał się na to, iż w okresie powyższego urlopu bezpłatnego sprawował opiekę nad matką.

Możliwość uzyskania emerytury przez mężczyzn przed ukończeniem 65 roku życia przewidywał do 31.12.2008 r. przepis art. 32 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748). Obecnie osoby urodzone po 31.12.1948 r., które osiągnęły wiek wymieniony w art. 32 i pracowały w szczególnych warunkach mogą przejść na emeryturę na warunkach przewidzianych w art. 184 wymienionej ustawy. Muszą, m.in. spełniać warunek wykazania stażu pracy 25 lat dla mężczyzn i 15 lat pracy w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Przepis ten wymagał także dla spełnienia warunków do świadczenia rozwiązania stosunku pracy i braku przynależności do OFE. Od dnia 01.01.2013 r. warunek rozwiązania stosunku pracy nie jest wymagany.

Pierwszym z warunków jest brak przynależności do OFE i odwołujący ten warunek spełnia. Kolejnym warunkiem jest ukończenie 60 roku życia. Odwołujący osiągnął wymagany przez przepisy wiek w dniu (...)r. Następnym warunkiem jest przepracowanie wymaganego okresu zatrudnienia tj. co najmniej 25 lata okresów składkowych i nieskładkowych. Odwołujący wykazał okresy składkowe i nieskładkowe na okres 22 lata 1 miesiąc i 10 dni na dzień 01.01.1999 r. Ostatnim warunkiem uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest przepracowanie co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na dzień 01.01.1999 r. i odwołujący ten warunek spełnia.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do tego, czy odwołujący spełnia warunek wykazania 25 lat ubezpieczenia na dzień 01.01.1999 r.

Odwołujący od dnia 26.01.1996 r. pobierał rentę, wtedy inwalidzką, a obecnie z tytułu niezdolności do pracy. Okres pobierania renty inwalidzkiej czy z tytułu niezdolności do pracy może zostać zaliczony do stażu ubezpieczeniowego jedynie na warunkach wynikających z art. 10 a ustawy z dnia 17.12.1998 r. cytowanej wyżej. W myśl tego przepisu przy ustalaniu prawa do emerytury, osobom które osiągnęły wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn i utraciły prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przysługującej z Funduszu z powodu odzyskania zdolności do pracy, uwzględnia się również okresy pobierania tej renty, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7 i 10 są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu. Odwołujący z powyższego przepisu nie może skorzystać ze względu na wiek, czyli ubieganie się o świadczenie w wieku obniżonym.

Odwołujący w okresie od 01.08.1974 r. zatrudniony był w (...). Wcześniej od 01.09.1971 r. do 30.06.1974 r. odwołujący pobierał naukę zawodu. W dniu 25.03.1988 r. odwołujący wystąpił o udzielenie mu urlopu bezpłatnego wobec potrzeby pomocy matce w gospodarstwie rolnym i przy budowie budynku inwentarskiego. Urlop taki został udzielony początkowo na okres 2 lat od 01.05.1988 r. do 01.05.1990 r., a następnie przedłużony do 01.05.1991 r. i potem do dnia 14.05.1991 r. Z dniem 25.10.1996 r. rozwiązano z odwołującym stosunek pracy. Przy przyznawaniu renty z okresu zatrudnienia nie wyłączono okresów urlopu bezpłatnego. Okresu tego nie wyszczególniono także w świadectwie pracy z dnia 27.04.2001 r. za okres od 01.09.1971 r. do 25.01.1996 r. Faktycznie jednak odwołujący w okresie od 01.05.1988 r. do 14.05.1991 r. korzystał z urlopu bezpłatnego. Okres urlopu bezpłatnego nie stanowi ani okresu składkowego, ani nieskładkowego w rozumieniu art. 6 i 7 cyt. ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, stąd nie może być uwzględniony w stażu pracy mającym wpływ na prawo do emerytury wcześniejszej.

W toku postępowania sądowego odwołujący powołał się na to, iż w okresie urlopu bezpłatnego 1988-1991 sprawował opiekę nad matką – osobą będącą inwalidką I grupy. Ojciec odwołującego W. G. zmarł w dniu (...)r. Matka odwołującego M. G. (1) wystąpiła o rentę rodzinną po mężu. Z informacji dołączonych do wniosku wynika, iż nie pobierała świadczenia oraz iż użytkowała gospodarstwo rolne o powierzchni 4,67 ha oraz posiadała gospodarstwo rolne powierzchni 0,90 ha. Organ rentowy przyznał M. G. (1) (potem zmiana imienia na M.) rentę rodzinną po mężu W. G. od dnia (...)r. Do wypłacanej renty nie wypłacano dodatku pielęgnacyjnego, co wynika z kolejnych decyzji o obliczeniu wysokości świadczenia wydawanych w kolejnych latach : także w sierpniu 1987 r., w lutym 1988 r., w sierpniu 1988 r., w marcu 1989 r., w sierpniu 1989 r., w grudniu 1989 r. w marcu 1990 r. w czerwcu 1990 r., we wrześniu 1990 r., w grudniu 1990 r., w marcu 1991 r., w grudniu 1991 r. i kolejnych decyzji wydawanych co do M. G. (2) po tej dacie. W dniu 30.06.2000 r. M. G. (2) rocznik 1927 (a więc nie miała wtedy 75 lat) złożyła wniosek o dodatek pielęgnacyjny. Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 08.07.2000 r. została uznana za niezdolną do samodzielnej egzystencji trwale od dnia 01.07.2000 r. M. G. (2) zmarła w dniu 21.05.2012 r. Postępowanie w przedmiocie zaliczenia M. G. (2) zainicjowane było zaświadczeniem o pogorszeniu stanu zdrowia wystawionym w dniu 26.06.2000 r. Z zaświadczenia tego wynika, iż M. G. (2) w 1949 r. przebyła gruźlicę kości podudzia kości lewej, w 1950 r. przebyła operację kolana lewego – usunięcie rzepek, operacyjne usztywnienie stawu kolanowego lewego. W zaświadczeniu tym stwierdzono, iż pacjenta dużo leży, szybko się męczy przychodzeniu, stan zdrowia sukcesywnie się pogarsza. Rozpoznanie powyższe oparte było na kartotekach szpitalnych z czerwca 1997 r. i marca 1998 r. O uznaniu niezdolności do samodzielnej egzystencji zadecydowały schorzenia: niewydolność serca, usztywnienie lewego stawu kolanowego z wtórnymi zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa i stawów biodrowych z ograniczeniem chodu, żyłki podudzi ze zmianami troficznymi. Brak jest dowodów, iż M. G. (2) była inwalidką I grupy w spornym okresie.

Odwołujący J. G. nie sprawował w okresie od 01.05.1988 r. do 14.05.1991 r. opieki nad innym niż dziecko członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów, osobą całkowicie niezdolną do pracy i niezdolną do samodzielnej egzystencji (odpowiednik I grupy od 01.01.1999 r.), albo nad osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym.

Okres pracy w gospodarstwie rolnym w latach 1988-1991 dla wpływu na długość stażu ubezpieczeniowego wymagał oskładkowania, co wobec odwołującego nie miało miejsca.

(dowód: częściowo zeznania odwołującego, częściowo zeznania świadka I. S., akta rentowe odwołującego pochodzące od organu kolejowego, będące jednocześnie jego aktami osobowymi, akta rentowe dotyczące W. G. i M. G. (2) (...))

Sąd odmówił wiary zeznaniom odwołującego i świadka I. S. w części dotyczącej tego, iż odwołujący w okresie urlopu bezpłatnego w latach 1988-1991 sprawował opiekę nad członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów. Matka odwołującego w spornym okresie nie była zaliczona do I grupy inwalidów. Zachowana dokumentacja nie wskazuje także, aby stan jej zdrowia w tym okresie uzasadniał zaliczenie do I grupy inwalidów. W podaniu o urlop odwołujący także nie wskazywał, iż celem tego urlopu jest opieka nad członkiem rodziny lecz pomoc w gospodarstwie rolnym i przy budowie budynku inwentarskiego. W odwołaniu od decyzji odmownej w przedmiocie emerytury, odwołujący także nie powoływał się na okres nieskładkowy – opieki nad członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów. Z zachowanej dokumentacji M. G. (2) nie wynika, aby była inwalidą I grupy przed stwierdzeniem tego faktu w lipcu 2000 r.

Odwołujący nie spełnił zatem warunków wymienionych w art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż nie wykazał 25 lat stażu ubezpieczeniowego na dzień 01.01.1999 r.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc. Sąd oddalił odwołanie.